

Приложения (Разказани пътища)

В края на изследването даваме думата на двама представители на ромската общност, за да разкажат своите жизнени истории на другите, така както те самите смятат за необходимо.

Единият от тях – Димитър Илиев (или Демир Алиев, както е по-известен в нашите среди) - учител, общественик, автор на статии, учебници и монографии за ромската култура и образование, е носител на най-типичните характеристики на първопроходеца, дефинирани в настоящото изследване. Неговият автентичен разказ се оказва последното му публично послание. Малко след това той ни напусна завинаги.

Спаска – другият разказвач – също притежава много от характеристиките за първопроходец, но тя си остава типичен представител на това обкръжение, в лоно-то на което е най-вероятно да се роди, отгледа и възпита първопроходец. Искрено се надяваме, че техните интересни разкази са естествения завършек на предлаганото проучване и същевременно успешен вход към последващи изследвания в тази посока.

Тази среда на приятелите ми оказва много силно влияние в положителна посока ...

*Димитър Илиев (познат на много негови роднини, приятели,
колеги, близки и ученици с името Демир Алиев),
роден на 3.12.1930 г., София, висше образование*

Роден съм в град София през 1930 г. в семейство на бръснарски работник на улица „Татарли“ в квартал „Коньовица“. Семейството ми се състоеше от 7 души заедно с майка и татко. От петте родени деца аз съм първият. Първо дете и син в семейството и първи внук във фамилията както на баща ми, така и на майка ми. Дадох ми името на дядо ми по майчина страна. Така решила баба ми, майката на баща ми, защото в семейството на майка ми са се били родили само момичета – 8 на брой. А баба ми е била една от най-уважаваните жени в махалата. Баба Пинча е израждала малките деца и е напътствала и покровителствала младите майки.

Като малък бях доста слабичък, често боледувах. През едно от летата се разболях дори от малария, та едва оцелях.

До завършване на 4-ти клас бях много редовен ученик, не съм закъснявал и не съм отсъствал, но не можех да усвоявам добре материала. Минавах все със тройки.

Майка ми бе напълно неграмотна, но изключително грижовна и към петте си деца. В детството си спомням, сутрин рано ще ни събуди да се подготвим за училище, или шошоните (вид галоши) ни бяха вече мити и готови за обуване или обувки-